

die hohen Geheimnisse von der Erbsünde und Erlösung des Menschlichen Geschlechts / welche man sonst glaubt den jetzigen Juden verborgen zu seyn / daraus herfür schmuntern / und also wol zu wünschen wäre / daß der Morgenstern gar in dieses Manns Herzen aufgehen möchte. Den Anfang / welcher der Juden Brauch nach / mit übergrossen Lobsprüchen angefüllet war / wird hie zu wiederholen billich unterlassen / damit es nit das Ansehen gewinne / als trage man an dergleichen eitelm Ruhm einen besondern Gefallen. Nach geendigter aber langen Lob-Rede / und benevolentiae captatione folget nun ferner :

כבר יודעים ישראל כלם כי המשיח אשר היה ראוי לבא ואשר נתעכב ער לעתיד הוא בא לכפר עון ולהביא צדק עולמים הוא הקרבן של אדם הראשון כרי לכפר עונו והוא משיחן יוסף הנקרא שור ולפיכך רמו אליו אדם הראשון בהקריבו שור פר מקריין מפרים ולפי שהיה ראוי לבא במצרים לגאול ישראל משם גאולה שלמה שלא יהיה עוד גלות אחריה ובעבור החטא נענשו על ככה עולי מצרים ולא בא המשיח אשר היה ראוי להיות קרבן פסח בפועל אלא שנחלף בגדי שהביאו ישראל במצרים לקרבן פסח לזה טמשיל בעל הזמר המשיח לחר גדי"א ואמר רזבין אבא בתדי זווי רמו לב' משיחיים הנכללים בגדי"א והוא זה משיחן יוסף ומשיחן דוד על הסוד הנזכר בזהר בלק שאמר כי ב' משיחיים נכללים באחר ואח"כ התחיל בעל הזמר לספר הענין באריכות ואמר דאתא שונרא ואכל לגדיא ואמר כי תמיד נתעכב המשיח בעבור רשעי הדור והתחיל מהכל בן אדם הראשון שהוא היה ראוי להיות משיח לכפר עון אביו בטעם פרי בטנו חטאת נפשו ורמו אליו ישעי' באמרו כי יום נקם בל"ב כי הבל הוא הלב ועוד בל"ב נטרדיקון "בבוא לגאל בן יוסף וכלל העולה כי חר גדי"א שקנדה אבי במצרים היה הרמו הראשון על הבל שהיה ראוי להיות משיח והגדי בפועל זכיון שהרג קין אחיו ממשיל הענין לשונרא דאכל לגדיא וענין אכל ר"ל השחית משיח יי' כמו ואכלה אותם כרנע ; חרב תאכלו אוכלי ורומיהם ואח"כ נהרג קין ע"י לטך והיינו כלבא דנישך לשונרא ; ונתגלגל צדק עולמים עד יצחק בן אברהם להיות הוא הגואל ולפיכך העלהו ולפי שלא היו בני דורו זכאים לכך כי נמרוד היה שונא לאברהם והשליכהו לכבשן אש וכיון שראה שחוציאא הוא השם מאור כשרים האסיף עליו כל מלכי עולם להרוג לאברהם